

[Justitsministeren.]

under forhandlinger i regeringen, og jeg ved meget vel, at der kan anføres mange gode grunde for forhøjelse af dette vederlag. De, der får det, vil næsten altid, og med rette, finde, at det er for lille. På den anden side må man ikke være blind for, at det er et økonomisk spørgsmål, og retsplejen her i landet er i forvejen dyr.

Det samme tør jeg sige til det ærede medlem hr. Thestrup, når det ærede medlem nævnte vidnegodtgørelsen, men her kan jeg føje til, at dette spørgsmål er taget op i det udvalg, der er nedsat til i det hele at beskæftige sig med reglerne for vidner. Det ærede medlem fremdrog også spørgsmålet om stævningmændenes vederlag. Det har været rejst over for os nogle gange, og jeg vil gerne i udvalget redegøre for ministeriets standpunkt dertil.

De ærede medlemmer hr. Thestrup og hr. Lannung kom ind på spørgsmålet om fordelingen ved større bevisumiddelbarhed i retsplejen. Jeg nægter ikke, at jeg principielt er aldeles enig deri. Jeg tror også, at det ærede medlem hr. Thestrup har ret i, at de subsidiære afhøringer lider af visse svagheder, og det ville være lykkeligt, om vi kunne komme videre med bevisumiddelbarheden. Det er et spørgsmål, vi tidligere har drøftet, og som vi principielt er enige om, men det er meget vidtrækkende, og jeg må indtil videre forbeholde mig min stilling.

Det ærede medlem hr. Thestrup berørte i den forbindelse hele spørgsmålet om forberedelse af landsretssager ved underretterne, noget meget fundamentalt i retsplejelovgivningen.

Endelig nævnte det ærede medlem noget, som falder helt udenfor, nemlig spørgsmålet om dommerfuldmægtigenes lønmæssige placering, idet han navnlig ønskede flere dommerfuldmægtige placeret i en højere lønklasse, i 25. lønklasse, og ønskede bestillingstillægget forhøjet. Vi var i justitsministeriet interesserede i at gå i den retning, dengang lønningsloven var til behandling i det høje ting, men kunne altså ikke komme igennem med det. Jeg tror ikke, at tiden allerede nu er inde til på ny at rejse spørgsmålet om ændringer i denne lovgivning. Jeg har forstået, at der er store betænkeligheder derved i finansministeriet, og jeg vil

derfor gerne stille sagen lidt i bero; men i princippet er vi enige om, at vi må den vej.

Til det ærede medlem hr. Lannung vil jeg sige, at selvfølgelig var en af de ting, jeg meget nøje måtte overveje, om man skulle gå til en begrænsning af dommerkontorernes retshjælp. Jeg tror, vi har handlet rigtigt ved den begrænsning, der nu er foreslået, men jeg vil gerne være imødekommende over for det ærede medlem med hensyn til formuleringen af § 14. Jeg tror, det ærede medlem har ret i, at bemærkningerne næsten er bedre end teksten, og hvis man delvis kunne overflytte disse, ville jeg ikke have noget imod det.

Endelig takker jeg det ærede medlem hr. Gøting for hans tilslutning til lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Edel Saunte: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om udbygning og ombygning m. v. af den kgl. veterinær- og landbohøjskole.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1639, fremsættelsen i tidenden sp. 2274).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Carl Petersen: Det er nu mere end 100 år siden, samfundet erkendte nødvendigheden af, at staten oprettede en læreanstalt, der kunne give en højere undervisning til de mennesker, der valgte deres gerning ved eller i forbindelse med landbruget og dets tilknyttede erhverv. Det skete som bekendt ved loven af 8. marts 1856, og den skole, der blev resultatet af denne lov, stod færdig til brug i august 1858. Det er endnu i frisk erindring, at hundredårsdagen for nylig blev markeret ved et storstilet arrangement på landbohøjskolen.